

Ный видяхме, че двѣ вещества, кога то ся съединявѣтъ химически, запазвѣтъ тѣзи свръска по причина на особнѣ тѣ сидѣ; нѣ ако такава сѣложно тѣло дохожда въ сѣобщение съ какво и да е вещество, кое то е надарено съ по голямѣ наклонность за съединяване съ едно отъ сѣставны тѣ му начала, то това начало, като остава съединяване то, стѣпа въ ново, а второ то начало, кое е влязало въ сѣставъ тѣ на тѣло то, става свободно. За да пояснимъ думы тѣ си, ный ще ся повърнемъ йоще единъ пѣтъ кѣмъ калый тѣ, кой е хвърленъ въ паницѣ съ водѣ. Калый, защо то има силна наклонность да ся съединява съ кислородъ тѣ, съединява ся съ него, като го отдѣля отъ водѣ тѣ, и тѣй освобождава водородъ тѣ.

Трябаше, що то изгоненый водородъ да изгуби наклонность та за съединяване съ другы тѣла; нѣ на дѣло, намъ ны ся представя сѣвсѣмъ противоположно явление. Водородъ тѣ, въ моментъ тѣ на отдѣляване то си владѣе най голяма наклонность за съединяване съ другы тѣла; оставете го свободенъ за нѣколко време, и той вече по мѣчно ще стѣпа въ сѣединение съ другы элементы.

Нека забелѣжимъ при това, че туй явление не е исключение, а общо свойство на сичкы химически начала. Ный слѣдоватѣлно ся запознахме пакъ съ новъ химически законъ: »Химически тѣ элементы имѣтъ най голяма наклонность за съединяване съ другы тѣ вещества въ сѣщо то мѣгновение, кога то тѣ ся отдѣлятъ изъ някое отъ пѣрвы тѣ си сѣединения. Въ него време тая наклонность до толкози ся усиља, що то отдѣлений элементъ даже може да стѣпи въ сѣединение съ такыва тѣла, съ кои то, да кажемъ химически, това вещество има твърдѣ малко сродство.

Отъ това свойство на элементы тѣ ся и пол-